

Quadern de cultura

Una filmoteca «de cine»

El passat 13 de juny la Conselleria de Cultura de la Generalitat valenciana convocà una roda de premsa per tal d'anunciar l'inici de l'activitat regular de la Filmoteca valenciana. Hi assistí el canceller Ciscar, el qual explicà, en castellà, *of course* —ja sabem que ell només normalitza en els simposis d'ensenyants—, les línies generals de la política de la Generalitat respecte al cine. Una política que ha anat gestant-se gradualment, a partir dels contactes mantinguts, a les Jornades de Cinema de febrer passat, amb els diferents sectors implicats.

Aquestes converses portaren a la creació d'un Consell Assessor de Cinema, de caràcter consultiu, format per un ampli conjunt de professionals: directors, actors, productors, distribuïdors i exhibidors, tècnics, crítics, etc.

Una altra cosa és creure que d'aquest projecte tan gradualment dissenyat i, en potència, tan ben assessorat, puga eixir alguna cosa efectiva, si atenem la distribució del pressupost que maneja. Lamentablement, algunes partides fan riure: els 7 milions destinats al doblatge en valencià no mereixen més comentaris. Els 12 milions i mig que han de subvencionar la nostra cinematogra-

fia, tampoc. Avui, el cost d'un film, per baratet que siga, molt rarament és inferior als 50 milions. Així, doncs, la nostra Generalitat enguany podrà subvencionar dos curts ecologistes i amb la quantitat que li'n sobre un anunci en EL TEMPS. Això sí, de cine.

La Filmoteca valenciana, amb 30 milions de pressupost enguany, i un conveni amb la Nacional pendent de firma, resulta un projecte francament més viable. La seua missió seria d'exercir una tasca d'investigació i arxiu del nostre patrimoni filmic, malbaratat o dispers en gran mesura, i oferir, és clar, al públic valencià, una programació d'interés. Cal dir que la tasca investigadora ja s'ha iniciat, amb la recuperació i l'em-

/ Arxiu

La comèdia, un estiu massa «fàcil» (Els germans Marx en «Una vesprada al circ»)

magatzematge de films, alguns de ben insòlits.

D'altra banda, s'ha previst de projectar, de l'1 de juny al 31 de desembre d'enguany, unes 500 pel·lícules en diversos locals de València, Alboraya i Alacant, i s'espera de constituir d'altres sales adherides a Castelló i Elx. La voluntat de descentralitzar l'exhibició sembla evident. La d'arrelament i servei a la nostra cultura, caldrà veure-la.

De moment, se seguirà

exhibint el primer cicle programat, «Blasco Ibàñez y el cine», ja projectat a diferents indrets. Al juliol ens espera «Un estiu amb comèdia»: una refrescant, i una mica massa fàcil, selecció de títols. A banda l'estrena de l'última banda de Woody Allen, hi ha algunes obres mestres: *La fiera de mi niña* i *Con faldas y a lo loco*, que els aficionats al cinema en casa ens sabem ja de memòria. Després hi haurà cicles sobre la música i el cinema i «La juventud y el cine». El color local vindrà de la mà, l'últim trimestre, d'un cicle sobre l'inefable Luís Lucía. El llança-xiquets-prodigi estatal de postguerra.

Ja ho saben. Blasco Ibàñez, Luís Lucía... Encantador. La via valenciana de la Filmoteca es perfila. Si segueix així, cal esperar un cicle dedicat a Tina Gascó, que ja era una senyora quan la Ribelles duia bolquers, i un altre a Ricard Blasco. Al costat d'això, aquest octubre, el cinema marroquí pot semblar Hollywood.

«El torrent»: Blasco Ibàñez, al cine